

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Conversatione Apostolica - A Curatoribus Animarum piè & fructuosè
instituenda ; Complectens varios & solidos modos juvandi & consolandi
divisorum Statuum Personas afflictas, praecipuè aegras & captivas ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Memb. V. De SS. Nominibus Iesvs & Maria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49274](#)

O JESU Christe, DEUS cordis mei, obsecro te quinque vulnera tua, quæ tibi in cruce nostri anni inflixit, famulo tuo subveni, quem pretioso corpore redemisti.

O benignissime JESU, commendo tibi vitam mortem meam, sicut tu Patri æterno Spiritum commendasti.

O clementissime JESU, per dolores, per vulnera sanguinem, per mortem tuam rogo te, misericordia & misericordia mei, nunc & in hora mortis mea.

M E M B R U M . IV.

De SS. Nominibus JESUS & MARIA.

I. Tiam hæc duo Sanctissima Nomina merito intercepia media & instrumenta numerantur, quibus & moribundi animari, & contra hostes infernales defensari possunt. Certè S. Antonius, teste S. Athaqafio in illius videlicet solebat, quod statim, atque Christiani nominantur, SUM, maligai Spiritus fugiant. Imò Origenes ait, enī ex legi pronuncietur, mox tamen Spiritus suggestores fugient. Ut merito Salomon Prov. 18. dixerit: *Turris fortis nomen Domini; ad ipsam currerit justus, & iniquus. & Propheta c. 2. pronunciārit: Et erit: omnis, qui invocaverit nomen Domini, salva erit.* Hinc & S. Bernardus in Cant. hortatur: *Tristatur aliquis vestrum? Veniat in IESVS, & inde saluat in os, & ecce ad exortum nominis men, nubilum omne diffugit, reddit serenum.*

II. Sed & de SS. MARIE nomine idem testatus est Iacob. 3. Bibl. SS. PP. c. 5. his verbis: *Non est in ullo alio nomine post nomen superbenedicti Fili tui tam potens adjutorium, est ullum aliud datū nomine sub cœlo hominibus post dulcem IESV, ex quo rata salvo hominibus refundatur, quam per omnia Sanctorū nomina reficit lapsos, sanat languidos, luminat cœcos, penetrat duros, recreat fessos, angit agomelij, & jugū Diaboli extundit.* Sed & S. Bernard. teste S. Bonaventura in spec. ait: *Non sic timent hostes visibles quasi caput cum multitudinem copiosam, sicut aërea potestate Maria.*

Vocabulum, patrocinium, exemplum. Fluunt, & pereunt, scut cera à facie ignis, ubiunque inveniunt huius nominis recordationem, devotam invocationem, sollicitam imitationem. Hinc meritò alibi hortatur: In periculis, in angustiis, in rebus dubiis MARIAM cogita, MARIAM invoca, non recedat ab ore, non recessat à corde.

III. Quae circa ipsam praxin & pronunciationem horum SS. Nominū tria potissimum persuadere conabitur Infirmis.
1. Ut, ubi tristitia vel tentatio in ultimo articulo molesta fuerit, eandem præcipue horum nominum pronunciatione & invocatione pellere, aut mitigare coventur. 2. Ut etiam, cùm tranquillus est animus, assiduè repeat hæc SS. nomina, jungantque præcipios virtutum Theologicarum actus, v. g. dicendo: O JESU & MARIA, amores mei, in vos credo, in vos spero, vos diligo super omnia.

O JESU & MARIA estore mecum in via.

O JESU, propter nomen sanctum tuum esto mihi JESUS, & salva me.

O MARIA propter nomen sanctum tuum, esto mihi stella maris, & ad portum salutis dirige me. 3. Præcipue hortetur, nt, ubi vires deficere adverterint, si nemque vita imminere, hæc SS. nomina, tum pro indulgentiis lucrantis, tum pro solatio, mente saltem, si ore non possunt, proferant, idoque prius hanc gratiam sæpe cum S. Germano Archiepiscopo Constantinopolitano petant, qui sic orabat: Domine IESV, idem tuum IESV & tua Matris MARIAE nomen sit ultimus lingua loquentis motus, nt illud Celuti oliva ramum in ore ferens avalem, & requiescam, quemadmodum columba in salutari arca Paradisi. Illo enim etiam atque etiam redire desidero. Sic sanè hanc gratiam obtinuit P. Theodoricus Canisius, qui, sicut ultimo vite septenio apoplexiæ tactus, nihil aliud nisi hæc sacratissima duo nomina proferre potuit, ita etiam in morte profere conatus est, & dum primo nomine prolato alterum dicere parat, dicta syllabâ M. annam efflavit.

M E M-